

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 232.096 van 31 augustus 2015
in de zaak A. 216.800/XIV-36.632**

In zake: Ronald JANSSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 augustus 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de gevangenisdirecteur van de gevangenis van Leuven Centraal tot toepassing van een bijzondere veiligheidsmaatregel die een aanvang nam op 24 augustus 2015 om 17 u 00 en die eindigt op 31 augustus 2015 om 17 u 00”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 augustus 2015, om 11 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valerie Kruijen, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker verblijft in de gevangenis van Leuven-Centraal en verbleef voorheen in de gevangenis van Hasselt.

3.2. Op 24 augustus 2015 wordt ten aanzien van verzoeker een “beslissing tot toepassing van een bijzondere veiligheidsmaatregel” genomen, inhoudende de “uitsluiting van deelname aan [...] alle gemeenschappelijke activiteiten” en een “verplicht verblijf op cel vleugel A1” en dit “voor een duur van 7 dagen, die een aanvang neemt op 24/08/2015 om 17u en eindigt op 31/08/2015 om 17u”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4.1. De directeur van een strafinrichting is verantwoordelijk voor de goede werking en de goede orde in zijn inrichting. Hij kan met het oog daarop ten aanzien van wie in de gevangenis verblijft een veelheid van maatregelen treffen

waarbij hij optreedt als een orgaan van het actief bestuur zodat de Raad van State principieel bevoegd is om de geschillen daaromtrent te behandelen, in zoverre bij hem niet de erkenning van een subjectief recht wordt nagestreefd.

4.2. Evenwel, zoals de Raad van State in het arrest nr. 116.899 van 11 maart 2003 inzake De Smedt heeft uiteengezet, zijn die maatregelen, in zoverre zij uitsluitend of hoofdzakelijk ingegeven zijn door veiligheids- en voorzichtigheidsoverwegingen, maatregelen van inwendige orde, waartegen in principe geen annulatieberoep open staat; het is slechts anders wanneer de betrokken maatregel er uitsluitend of hoofdzakelijk toe strekt een gedetineerde te bestraffen wegens disciplinaire tekortkomingen.

4.3. Luidens de bestreden beslissing maakt zij een “bijzondere veiligheidsmaatregel” uit. De elementen op grond waarvan tot deze maatregel wordt besloten “vormen” volgens deze beslissing “ernstige aanwijzingen [...] van een gevaar voor [...] de orde [en] de veiligheid”.

Overwogen wordt verder dat “[e]r wordt gebruik gemaakt van [a]rt. 8 van de basiswet dd 12.01.05, waarbij afgeweken wordt van een motiveringsplicht omdat het vrijgeven van concrete informatie de veiligheid van de inrichting ernstig in gevaar zou brengen”, alsook dat “[e]r [...] elementen [zijn] die erop wijzen dat betrokkene een ernstig gevaar zou betekenen voor de interne orde en veiligheid”.

4.4. Gelet op het voormelde moet de bestreden beslissing *prima facie* als een veiligheidsmaatregel worden beschouwd waarmee de goede werking van de instelling wordt verzekerd. Verzoeker toont niet aan en poneert in zijn verzoekschrift zelfs niet dat de bestreden beslissing er uitsluitend of hoofdzakelijk toe strekt om hem te bestraffen wegens disciplinaire tekortkomingen. Als maatregel van orde kan de bestreden beslissing niet het voorwerp uitmaken van een annulatieberoep.

Dienvolgens is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig augustus tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,
bijgestaan door

Elisabeth Impens,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Stephan De Taeye